

OPINIONS

Nº 145 - any 2022

Amb el temps aprens que...

Començo aquestes Opinions amb la transcripció i traducció del castellà al català, d'un escrit que m'ha semblat interessant.

La seva autoria s'atribueix, entre altres, a Mario Benedetti, Jorge Luis Borges i Verónica Shoffstall, inclús s'ha considerat que podia haver estat traduït d'un escrit anglès.

Com que realment no se sap qui n'és l'autor, em permeto anul·lar reflexions, fer algunes variacions i, afegir el meu granet de sorra.

L'escrit diu així:

<< Amb el temps aprens que, el demà, és massa insegur per a fer plans a llarg termini, perquè no saps si l'economia, els sentiments, les creences, els deures... es modificaran o anul·laran durant el trajecte, curt o llarg, que encara pot quedar per recórrer.

Amb el temps aprens que, una companyia no significa seguretat, que l'amor no vol dir enllitar-se amb un altre, que els petons no són contractes, que els regals no són promeses i que, una abraçada en un temps de crisi, és una necessitat que pot apaivagar el moment, però no un compromís per a tota la vida.

Amb el temps aprens que, "massa" pot fer mal. Fins i tot el sol, que és font de vida, pres en desmesura, pot cremar la pell i fer una nafra.

Amb el temps aprens que, estar amb algú només perquè t'ofereix un bon futur material, tard o d'hora te'n avorriràs i desitjaràs tornar a ser lliure.

Amb el temps aprens que, si restes al costat d'algú solament perquè ompli moments de soledat, sense cap altre lligam afectiu, acabaràs allunyant-te'n.

Amb el temps aprens que, solament qui és capaç d'estimar-te amb tots els teus defectes, sense pretendre que canviïs, pot brindar-te la felicitat que tant desitges.

Amb el temps aprens que, costa molt tenir un veritable amic, perquè la vida, et rodeja de falses amistats que, sota una pell d'ovella, amaguen el llop que porten a dins a punt per donar-te una queixalada.

Amb el temps aprens que, s'han de controlar les paraules, perquè, a vegades, pronunciades en un moment d'ira poden ferir a qui les escolta, i, si aquest és un amic, l'amistat es pot trencar o no tornarà a ser la mateixa, amb el consegüent penediment d'haver-les emès.

Amb el temps aprens que, forçar les coses perquè s'esdevinguin, pot ocasionar que, a causa de les preses, el final sigui decebedor.

Amb el temps aprens que, hi ha oportunitats i moments de la vida que vas deixar passar de llarg i ja no pots remeiar. Per tant, pots recordar-les, però, en ser cosa que ja no té solució, no cal fer-se mala sang.

Amb el temps aprens que, amb diners pots comprar una casa, però no l'acolliment d'una llar, que pots comprar un llibre per distreure't o per ajudar-te emocionalment en un moment de crisi, però, els discerniments per prendre solucions, són cosa teva.

Amb el temps aprens que, per molt bo que sigui el rellotge que duus al canell marcant les hores, no ets amo de fer retrocedir o avançar el temps.

Amb el temps aprens que, qui t'humilia, menysprea, ridiculitza o escampa confidències, no es digne ni de dirigir-li la paraula, i, malgrat que, pots arribar a perdonar, el regust que queda de l'ofensa o la indiscreció no s'oblida mai.

Amb el temps aprens que, recordar els qui no hi són i sentir-te culpable per no haver dit en el seu moment com els estimaves i quan et penedeixes del teu comportament, malgrat el remordiment, serà una espina punyent que et doldrà i t'entristirà per sempre.

Amb el temps aprens que, tothom pot comprar una estona de sexe, però no, el sentiment i les emocions que proporciona l'amor, ni la bellesa que surt de l'ànima.

Amb el temps aprens que, s'han d'acceptar les derrotes i continuar caminant amb el cap ben alt.

Amb el temps aprens que... >>

Personalitzant

Amb el temps m'he adonat que, cor, ment i cos són un gran enigma. A vegades fas cas de la ment o del cos i després te'n penedeixes, i, altres, és just a l'inrevés, fas cas del cor i també te'n penedeixes.

Amb el temps m'he adonat que, les experiències viscudes amb qüestions de sentiments no serveixen de gaire, sempre penses que aquella persona i aquell moment és diferent i... hi caus de quatre grapes.

Amb el temps m'he adonat que, he estat una dona forta espantant els meus propis dimonis i haver sabut aguantar malvestats de tota mena. Comportament que, en el moment actual, m'enorgulleix i em fa sentir satisfeta.

També em meravella després de tants entrebancs de salut i emocionals, haver arribat a la vellesa cronològica.

Una etapa en la qual no he d'aparentar allò que no soc, que puc viure l'emoció del moment com si fos l'última i que, malgrat tot el que he viscut i après, encara em queda molt amor per a donar i curiositat per conèixer esdeveniments històrics passats i de l'actualitat.

Per tant, com que el món evoluciona i cada dia hi ha novetats de tota mena, visc amb la il·lusió de què, encara puc anar aprenent moltes coses.

Maria Mercè Usón